

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapest, 2009. év április hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen** meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő bűnügyben a Főváros Bíróság 10.B.170/2006/22. számú ítéletét ***megváltoztatja, II. r. vádlott garázdaság vétségeként értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetettként minősíti.***

I. r. vádlott büntetését 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönre és 4 (négy) évi közügyektől eltiltásra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r., II. r. és III. r. vádlottakkal szemben ***helybenhagyja.***

A másodfokú eljárás során felmerült 20.700 (húszezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költségből az I. r. vádlott 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint, a II. r. vádlott 9900.- (kilencezer-kilencszáz) forint bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2008. február 28. napján kihirdetett 10.B.170/2006/22. számú ítéletével I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk.170.§ (1) (5) bekezdés) mint társtettes és folytatólagosan elkövetett garázdaság vétségében (Btk.271.§ (1) bekezdés), részben mint társtettes, ezért őt halmazati büntetésül 2 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre, 3 évre a közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte kényszergyógyítását is. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett ki testi sértés büntette (Btk.170.§ (1), (5) bekezdés), testi sértés vétsége (Btk.170.§ (1) bekezdés) és garázdaság vétsége (Btk.271.§ (1) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül - 2 évi és 2 hónapi

börtönbüntetésre és 3 évre a közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte kényszergyógyítását. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

A III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. testi sértés vétségében (Btk.170.§ (1) bekezdés) egy esetben, mint tártstettest, garázdaság bűntettében (Btk.271.§ (1) (2) bekezdés a./ pont), mint tártstettest, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi - a végrehajtás tekintetében 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, egyes bűnjelek megsemmisítéséről, illetve kiadásáról. Kötelezte az I. rendű vádlottat 263.586 forint, míg a II. rendű vádlottat 297.185 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész az I. és II. rendű vádlottak terhére a büntetés súlyosítása, a III. rendű vádlott terhére pedig pénzmellékbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Az I. és II. rendű vádlottak és védőik enyhítés érdekében, míg a III. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.318/2008. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést részben módosított tartalommal tartotta fenn. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az eljárást. A vádlottak védekezésével szemben a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, az orvosszakértői vélemények, illetve a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást, amely minden szempontból mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Az irányadó tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Annak a véleményének adott hangot, hogy a bűncselekmények minősítése azonban csak részben törvényes, mivel a tényállás 3. pontjában írt cselekménynél mindhárom vádlott akarat és szándékegységben cselekedett, amelynek során a II. rendű vádlott az 1. számú és a 2. számú sértettet egyaránt bántalmazta, a szórakozó hely előtt kifejtett magatartásuk riadalom, megbotránkozás keltésére alkalmas volt, ezért a II. rendű vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk.271.§ (1) (2) bekezdés a./ pontja szerinti garázdaság bűntette, amelyet tártstettesként követett el. Egyebekben a vádlottak cselekményének minősítésével egyet értett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, amelyeket azonban nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Figyelmen kívül hagyta, ugyanis hogy az I. és II. rendű vádlottak korábban már többször voltak büntetve, ugyanakkor az I. rendű vádlott a jelen eljárás tárgyát képező cselekményét a korábbi - ugyancsak erőszakos bűncselekmény miatti - elítélését követő rövid időn belül valósította meg.

Az előzőekben írtakra figyelemmel indítványozta, hogy az ítéletábra az első fokú ítéletet mindhárom vádlott tekintetében változtassa meg, a II. rendű vádlott garázdaság vétségeként értékelt cselekményét tártstettesként elkövetett garázdaság

büntettének minősítse, az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetést súlyosítsa, míg a III. rendű vádlottal szemben a Btk.64.§ (1) bekezdése b. / pontja alapján pénzmellékbüntetést szabjon ki. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva a tényállást és a jogi minősítést nem vitatta. A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi indítvánnyal nem értett egyet és utalt arra, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt azon kitétel, mely szerint védenca többszörösen büntetett személy, a büntetés kiszabásánál kétszeres értékelést jelentene, ezért ennek a megállapításnak a mellőzését kérte. A bűnösségi körülmények körében nyomatékos enyhítőként indítványozta figyelembe venni, hogy védenca két kiskorú gyermek eltartására kötelezett, morálisan deficitese személyiségű, aki toxikus szerektől befolyásolt egyén, ugyanakkor a cselekményét beismerte, az eljárás során megbánást tanúsított és a sértettől bocsánatot kért. Az okozati összefüggés csak közvetett volt és a sértett ittassága is közrehatott az eredmény bekövetkeztében. Nyomatékkal kérte értékelni az időmúlást, továbbá, hogy védenca a más ügyben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása alatt fegyelmezett magatartást tanúsít és a nevelői véleménye is pozitív. A sértett maradandó fogyatékoságát illetően utalt arra, hogy ez az életvezetésére csak csekélyebb befolyással bír. A kifejtettek alapján elsődlegesen az enyhítő szakasz alkalmazásával végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, másodlagosan a büntetés mértékének enyhítését és a kényszergyógyítás mellőzését indítványozta.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítéletábró a súlyosításra irányuló ügyészi indítványt utasítsa el. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és jogi minősítést nem vitatta. A büntetés kiszabása körében védenca javára további enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy jelenleg is kórházi gyógykezelés alatt áll, súlyos cukorbeteg, lényegében beismerő vallomást tett, a történeteket még most sem tudta teljesen feldolgozni, végül, hogy 1995 óta törvénytisztelő életmódot folytatott és más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. A kifejtettek tekintettel a büntetés enyhítését indítványozta.

A III. rendű vádlott védője perbeszédében a felmentésre és az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy bár az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegeléssel állapította meg, az több tekintetben iratellenes, mert nem minden bizonyítékot vont mérlegelése körébe: így például figyelmen kívül hagyta azt a tény, hogy ki volt a cselekménysorozat kezdeményezője, és védenca csupán az 1. számú sértett támadását háritotta el, más személyt nem bántalmazott. A felülmérlegelés tilalma miatt azonban tisztában van azzal, hogy a mérlegeléssel megállapított tényállást eredményesen nem támadhatja. A cselekmény minősítését sem kifogásolta. A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülmények körében védenca javára nyomatékkal kérte enyhítőként figyelembe venni az időmúlást: a III. rendű vádlott már négy és fél éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, az eltelt időben

törvénytisztelő életmódot folytatott. A kifejtettekre figyelemmel a próbaidő tartamának 2 évre történő mérséklését és az ügyész által indítványozott pénzmellékbüntetés mellőzését indítványozta.

Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában sajnálatát fejezte ki a történetek miatt. Az eddigi életvezetését ártékelve szeretne a jövőben törvénytisztelő életmódot folytatni és a családjához mielőbb visszakerülni.

A II. rendű vádlott a nyilvános ülésen nem vett részt kórházi gyógykezelése miatt.

A III. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában sajnálkozását fejezte ki a történetek miatt előadta, hogy a cselekmény óta törvénytisztelő életmódot folytatott, munkahellyel rendelkezik és rendezett életvitele van.

A kétirányú jogorvoslatokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a büntetőeljárás szabályait megtartotta, az ügy eldöntéséhez szükséges releváns bizonyítékokat beszerezte, azokat egyenként és összességükben egymással egybevetve értékelte, és mérlegelési jogkörében eljárva, megalapozott tényállást állapított meg. Indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A bizonyítékok egyenkénti vizsgálatát követően az elsőfokú bíróság ítéletében részletes értékelést adott azok bizonyító erejét illetően és ennek során megállapította, hogy a tényállást elsősorban a sértettek vallomásaira, az e vallomásokkal mindenben egybehangzó tanú vallomására, valamint az érdektelen tanú vallomására alapította, és figyelemmel volt az I. rendű vádlott élettársának tárgyilagos tanúvallomásában foglaltakra is. Részletesen értékelte az ügyben beszerzett és a sértettekre vonatkozó igazságügyi orvosszakértői véleményt, illetőleg az I. és II. rendű vádlottakra vonatkozó igazságügyi elme-orvosszakértői véleményeket, amelyeket minden szempontból megalapozottnak ítélt.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos meggyőző álláspontjával minden tekintetben egyet értett és úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényegében megalapozott, az csupán az I. rendű vádlott személyi körülményei tekintetében szorul kiegészítésre. A másodfokú eljárás során beszerzett előzményi iratok tartalma alapján az ítéltábla az I. rendű vádlott személyi körülményeit a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alkalmazásával azzal egészíti ki, hogy :

„A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. szeptember 14-én kelt 19.B.VI-VII.35.343/2005. számú ítéletével, illetve a Fővárosi Bíróság a 2008. július 3-án kelt 22.Bf.5082/2008/4. számú végzésével maradandó fogyatékoságot eredményező ittas járművezetés büntette és segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett büntette miatt halmazati büntetésül 2 évi

börtönbüntetésre, 2 évre a közügyektől eltiltásra és 4 évi közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Büntetését 2008. december 3. napja óta tölti."

E kiegészítéssel az első fokú ítélet tényállása mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése döntően törvényes. Tévedett azonban a II. rendű vádlott társtettesként elkövetett garázdaság vétségeként értékelt cselekményének minősítésében. A II. rendű vádlott a tényállás 1. és 3. pontjaiban rögzített cselekményeit az I. rendű vádlottal szándékegységben, társtettesként, egységes akarat elhatározással, rövid időközben - folyamatos magatartással - valósította meg, ugyanis mind az eszpresszóban, mind pedig a szórakozóhely előtt kihívóan közösséggellenes magatartást tanúsított a sértettek bántalmazásával, ezért cselekményei a folytatólagosság törvényi egységébe tartoznak, ezért az ítélőtábla e körben a jogi minősítést megváltoztatta.

Egyebekben az ítélőtábla egyet értett az elsőfokú bíróságnak a cselekmények jogi minősítésével kapcsolatos álláspontjával, mivel az elsőfokú bíróság a Bkv.34. számú Kollégiumi véleményben adott iránymutatásnak megfelelően minősítette a vádlottak cselekményeit.

Helytálló az I. rendű vádlott és a II. rendű vádlottaknak a 2. számú sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is. A vádlottak szándékegységben bántalmazták az eszpresszó előtt a 2. számú sértettet, azonban amikor az I. rendű vádlott ütésétől hanyatt esett olyan erővel csapódott a feje a talajhoz, hogy ennek következtében súlyos közvetlen életveszélyes állapotot eredményező sérüléseket (nyakszirtcsonttörést, koponyaúri vérzést és agyzúzódást) szenvedett, életét a szakszerű és időben elvégzett orvosi beavatkozás mentette meg. Ennek hiánya, illetve késedelme agnyomásfokozódást és agytörzsi beékelődést okozva a halál bekövetkezéséhez vezetett volna. Erre figyelemmel törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottak cselekményét a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdése szerint minősülő társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének.

Az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabásánál figyelembe vehető körülményeket, amelyek azonban az I. rendű vádlott tekintetében pontosításra és kiegészítésre szorulnak. E vádlott többszörösen büntetett előélete büntetést növelő tényező, amelynek súlyát növeli, hogy erőszakos jellegű bűncselekmények elkövetése miatt ítélték el több esetben, illetve, hogy alkoholizáló életvezetésével összefüggően követte el a bűncselekményeit. További nyomatékos súlyosító körülmény az élet-testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottsága, a 2. számú sértett maradandó testi fogyatékoságot szenvedett; elveszítette szaglász és ízlelés érzékét. Az elsőfokú ítéletben felsoroltakon túlmenően az I. rendű vádlott javára értékelte az ítélőtábla a megbánását, amelyet megerősít a nevelői vélemény

adata is, hogy a más ügyben kiszabott jogerős szabadságvesztés végrehajtása alatt kifogástalan magatartást tanúsít.

A sértett közvetlen életveszélyes állapotára, a maradandó testi fogyatékosagra is figyelemmel a cselekmény tárgyi súlya jelentős (megközelíti az emberölés büntette kísérletekénti minősítést), ezért az I. rendű vádlottal szemben a kiszabott fő- és mellékbüntetés nem tetтарыos, ezért a pontosított, illetve kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az ítéltábla az I. rendű vádlottal szemben a büntetést súlyosította. Az így kiszabott fő- és mellékbüntetés alkalmas a Btk.37.§-ában írt büntetési célok biztosítására.

Az I. rendű vádlott alkoholista életvezetésére tekintettel megalapozottan rendelte el az elsőfokú bíróság a Btk.75.§-a alapján e vádlott kényszergyógyítását. Nem osztotta az ítéltábla a védő indítványát a kényszergyógyítás mellőzésére azzal az indokkal, hogy a vádlott a büntetés végrehajtása alatt hosszabb idő óta nem fogyaszt szeszest. Következetes az ítélezési gyakorlat a tekintetben, hogy a kényszer absztinencia nem helyettesíti az alkoholista gyógyító-nevelő csoportban történő komplex kezelést.

A II. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság súlyuknak megfelelően ítélte meg a bűnösségi körülményeket és azokat lényegében teljeskörűen sorolta fel. E vádlottnál az ítéltábla tekintettel volt a Be.371.§ (2) bekezdésében írt azon törvényi rendelkezésre, mely szerint ha a tényállás kiegészítésére, illetve helyesbítésére nem került sor, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye. A II. rendű vádlottal szemben az ítéltábla az időmúlás, valamint a javára felsorolt enyhítő körülmények ellenére sem látta indokoltnak a büntetés enyhítését, ugyanakkor a súlyosítását sem tartotta szükségesnek. Megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott kényszergyógyításáról is, mivel alkoholista életvezetésű és jelen cselekményét is ittas állapotban valósította meg.

A III. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság ugyancsak teljeskörűen sorolta fel a büntetés kiszabására ható körülményeket, azzal a kiegészítéssel, hogy a kezdeményező szerepe további büntetést növelő tényező. Az elsőfokú bíróság által kiszabott 1 évi - a végrehajtás tekintetében 3 évi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés törvényes, kellően kifejezésre juttatja e vádlott cselekményeinek tárgyi súlyát és személyi veszélyességét, amelyet indokol a helyesen megállapított próbaidő tartam, amelynek mérséklése nem indokolt. Az ítéltábla nem osztotta a III. rendű védőnek a próbaidő tartamának 2 évben meghatározására vonatkozó indítványát.

Ellenben nem értett egyet az ítéltábla a pénzmellékbüntetés alkalmazására vonatkozó ügyési indítvánnyal sem. A jelentős időmúlásra, a III. r. vádlott büntetlen előéletére, kereseti, jövedelmi viszonyaira is tekintettel e vádlottal szemben a büntetés célját meghaladó joghátrányt okozna a pénzmellékbüntetés alkalmazása.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a II. rendű vádlott vonatkozásában a jogi minősítést, míg az I. rendű vádlott tekintetében a büntetést illetően Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben pedig a Be.371.§ (1) bekezdés alapján az első fokú ítéletet mindhárom vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és II. rendű vádlottakat a fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költségnek a rendelkező részben írtak szerinti megfizetésére.

Az ítélet ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 2009. év április hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 10.B.170/2006/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.143/2008/22. számú ítéletében foglalt változtatás mellett I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlottakkal szemben jogerős és -III. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés kivételével - végrehajtható!

B u d a p e s t, 2009. év április hó 2. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelül:

tisztviselő